

nævne den tilsvarende Sum i Købstæderne, ville de Herre faa at høre, at deres diverse Indtægter løbe op til omtrent samme Sum. Det vil opløse dem om, at den Fortælling, man ofte hører, at Kommunen skal have gjort en saa glimrende Forretning ved Købet af Fæstningssterrainet, ikke har saa meget paa sig, selv om ogsaa den Forretning kunde synes at være god nok. De ville kunne forstaa, at den ikke har været saa meget indbringende, naar De betænke, hvilket Bælte Kommunen har maattet udlægge til Pariser, Boulevarder o. s. v. Naar man regner det fra, viser det sig, at det virkelige Udbytte af dette Foretagende, det, som virkelig indgaar af denne Sum, ikke er mere end de Indtægter, hvortil dette Udbytte bidrager, ikke bliver større, end hvad andre Kommuner have paa lignende Maade. Det kan nok være, at det var en god Forretning, men man skal dog først se paa, hvad der kommer ind derved, og saa bliver den virkelige Renteindtægt derved ikke af væsentlig Betydning. — Medens vi altsaa ad den Vej have den angivne Indtægt, løbe de Indtægter, som Københavns Kommune har gennem Skatter og Afgifter paa Ejendomme, Indkomstskatten osv., op til 6,979,730 Kr. Det er det Beløb, København maa beskaffe sine Borgere med om Aaret, og naar vi dividere det med Folketallet, bliver det 21 Kr. 17 Ore pro persona. Det er den Skattebyrde, som Københavns Kommune maa lægge paa sin Befolkning for at kunne drive sit aarlige Budget.

Jeg gaar derefter til Købstæderne, hvis Folkemængde er 390,000; den er altsaa større end Københavns. Alle disse Købstæders samtlige Indtægter og Udgifter, der ogsaa balancere, beløbe sig til 8,500,000 Kr. om Aaret, hvilket altsaa er mindre end det, Københavns Budget beløber sig til, skønt Købstædernes Folkemængde er større, nemlig 390,000 Indbyggere mod 330,000 i København. Købstæderne faa i de „forskellige Indtægter“ 3 Millioner Kr., medens de maa beskaffe derveds Indvaanere med 5,414,682 Kr., hvilket giver pro persona i Købstæderne 14 Kr. 13 Ore i Skat. Nu vide vi alle meget godt, at der er det Held for København, at vi her have omtrent Halvdelen af Skatterne lagt paa fast Ejendom, saaledes at vi faa Indtægterne ind ad den Vej. Anderledes er det i Købstæderne, hvor kun 11 Procent kommer ind af fast Ejendom, og derfor er den Vigningsprocent, som man aarlig ser i Aviserne, saa høj for Købstædernes Vedkommende. Men Faktum er, at vi i København maa beskaffe en Borger med over 21 Kr. om Aaret, medens man i

Købstæderne kan nøjes med 14 Kr. — Jeg gaar derefter til Landkommunerne, hvor Forholdet er det, at Folkemængden i samtlige Landkommuner er 1,526,000 Kr. De have ogsaa „forskellige Indtægter“ til Beløb af en Million eller saa; dernæst: Hartkornsskatter noget over 8 Millioner og i Formue- og Lejlighedsstat noget over 5 Millioner Kr. Lægges dertil de Skatter, som gaa til Amtskommunerne, og som ogsaa beløbe sig til 5 Millioner Kr., kommer jeg til en samlet Sum af 19,500,000 Kr., som inddrives hos Landbefolkningen som Betsatning til kommunale Djemed, hvilket for Landbefolkningens Vedkommende fremstuffer en aarlig Udgift pro persona af 12 Kr. 78 Ore. — Dette er det Billede, som vore kommunale Byrder vise for vort hele Lands Vedkommende, at vi altsaa her i København staa med en aarlig Skattebyrde pro persona af 21 Kr. 17 Ore, i Købstæderne af 14 Kr. 13 Ore og paa Landet af 12 Kr. 78 Ore. — Jeg gør nu opmærksom paa, at en anden Betragtning vilde være den, hvis man vilde søge Oplysning om, hvorledes Evnen er de forskellige Steder, men dertil kan jeg intet Materiale levere. Jeg gør ogsaa opmærksom paa, at Lovforslaget tager jo ikke Hensyn til denne Evne; naar jeg undertager den ene underlige Afvigelse, jeg for nævnte for Købstædernes Vedkommende, lægger det Tilskuddet ens for alle Kommuner, skjønt nogle kunne være velhavende, andre mindre velhavende. Men naar ærede Medlemmer ville se paa Evnen til at svare Skat, tror jeg ikke, at de med Føje vilde kunne sige, at Evnen er større i København end i Købstæderne og paa Landet. Selvfølgelig er der i København, i en saa stor Del af Befolkningen, samlet adskillige velhavende Folk, men hele den store Mellemklasse sidder saa trykket i det i København, at for dens Vedkommende vilde et Stattepaalæg eller Forøgelse trykke lige saa meget, som det vilde trykke Befolkningen i Købstæderne eller Landkommunerne. Jeg synes, at paa hele det Omraade, jeg her har tilladt mig at opholde Dem ved, have vi intet andet at maale med end dette: Hvorledes hvile Byrderne paa Befolkningen, og naar jeg med disse Tal kan godtgøre, at vi her i København bære fuldt saa megen Skattebyrde som andetsteds, saa synes jeg ikke, at man kan have Føje til fra Regeringens eller Lovgivningsmagtens Side at sige, at desuagtet skal Københavns Kommune i dette Forhold behandles anderledes og ugunstigere end andre Kommuner.

Og hvis det nu var saaledes, at man kunde sige, at København betaler mindre til